

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE AGRICULTURA, ALIMENTACIÓN E MEDIO AMBIENTE

3716 *Real decreto 183/2015, do 13 de marzo, polo que se modifica o Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro.*

I

Tal e como establece o artigo 45 da Constitución española, todos os cidadáns teñen o dereito a desfrutar dun ambiente adecuado para o desenvolvemento da persoa, así como o deber de conservalo. Este mesmo artigo establece que para os que incumpran a obriga de utilizar racionalmente os recursos naturais e a de conservar a natureza se establecerán sancións penais ou, se for o caso, administrativas, así como a obriga de reparar o dano causado.

Malia a existencia de diferentes normas xurídicas cuxo obxectivo é previr a ocorrencia de accidentes con consecuencias para o ambiente, púxose de manifesto a necesidade de contar cunha lexislación ambiental referente a un sistema de responsabilidade ambiental que permitise previr de forma eficaz os danos ambientais e que, en caso de se produciren, garantise a súa reparación.

A esta necesidade responde a Directiva 2004/35/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, sobre responsabilidade ambiental en relación coa prevención e reparación de danos ambientais, que estableceu por primeira vez un marco común, de contidos obrigatorios mínimos, para a prevención e a reparación dos danos ambientais nos Estados membros.

A Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, que incorporou ao ordenamento xurídico interno esta directiva, establece un novo réxime administrativo de reparación de danos ambientais en virtude do cal os operadores que ocasionen danos ao ambiente ou ameacen con ocasionalos deben adoptar as medidas necesarias para previr ou evitar causalos ou, cando o dano se producise, para devolver os recursos naturais danados ao estado en que se encontraban antes de se causar o dano. Así mesmo, establécese que os operadores das actividades incluídas no seu anexo III deberán dispoñer dunha garantía financeira que lles permita facer fronte á responsabilidade ambiental inherente á actividade ou actividades que pretendan desenvolver.

O artigo 24 da citada lei dispuxo que o Goberno establecese os criterios técnicos que permitisen avaliar a intensidade e a extensión do dano ambiental e determinase o método que garantise unha avaliación homoxénea dos escenarios de riscos e dos custos de reparación asociados a cada un deles, asegurando unha delimitación uniforme da definición das coberturas que resulten necesarias para cada actividade ou instalación. A fixación da cobertura de tales garantías financeiras exixía dispoñer dun método de cálculo eficaz e homoxéneo que non xerese distorsións no funcionamento do mercado interior e permitise definir con precisión e cun grao mínimo de certeza o montante económico do risco ambiental a que está exposto un operador no desenvolvemento das súas actividades económicas e profesionais.

En relación con ambas as dúas cuestións, a disposición derradeira terceira da Lei 26/2007, do 23 de outubro, faculta o Goberno, logo de consulta ás comunidades autónomas, para ditar, no seu ámbito de competencias, as disposicións necesarias para o desenvolvemento e a execución do capítulo IV da lei, relativo ao réxime xurídico das garantías financeiras, e dos anexos da lei, entre os cales se encontran o anexo I, sobre criterios para determinar a significatividade do dano nas especies silvestres ou nos

hábitats, o anexo II, sobre reparación do dano ambiental, e o anexo VI sobre a información que as administracións públicas deben facilitar ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente en materia de responsabilidade ambiental.

Facendo uso desta habilitación, o Goberno aprobou o Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro, polo que se aproba o Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, que entre outras cuestións creou a Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais, estableceu o marco metodolóxico para determinar o dano ambiental e, en función do seu alcance, as medidas de reparación necesarias en cada caso, e regulou as cuestións esenciais da garantía financeira obrigatoria, como son a determinación da súa contía, as súas modalidades –o aval, a reserva técnica e a póliza de seguro–, así como a verificación da análise de riscos ambientais e os requisitos mínimos dos verificadores.

II

O artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, nas súas alíneas a) e b), eximía determinados operadores da obriga de constituíren garantía financeira, en función do custo da reparación dos danos que poidan causar, aínda que obrigaba todos os operadores incluídos no anexo III a realizar unha análise de risco ambiental cos conseguíntes custos asociados.

A experiencia adquirida durante os primeiros anos de vixencia deste novo réxime de responsabilidade ambiental puxo de manifesto que a exixencia de constituír garantía financeira a todos os operadores do anexo III da lei, sen máis exencións que as previstas no artigo 28, resultaba un tanto desproporcionada tendo en conta que non todos os operadores incluídos no anexo III presentan uns mesmos índices de perigosidade e de accidentalidade.

Tendo en conta tanto o importante peso que esta norma outorga aos aspectos preventivos, como a obriga de que os operadores incluídos no anexo III reparen con carácter obxectivo e ilimitado os danos ambientais que se poidan ocasionar como consecuencia das súas actividades, considerouse oportuno eximir da obriga de constitución de garantía financeira os operadores cuxas actividades presenten baixo risco de producir danos ambientais, sen que por isto queden comprometidos os principios de responsabilidade obxectiva e ilimitada que presiden a Lei de responsabilidade ambiental.

Por estas razóns, a través do artigo 32 do Real decreto lei 8/2011, do 1 de xullo, de medidas de apoio aos debedores hipotecarios, de control do gasto público e cancelación de débedas con empresas e autónomos contraídas polas entidades locais, de fomento da actividade empresarial e impulso da rehabilitación e de simplificación administrativa, modificouse a alínea d) do artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, para prever a posibilidade de eximir, por vía regulamentaria, da obriga de constituír garantía financeira obrigatoria determinadas actividades orixinalmente incluídas dentro do ámbito de aplicación da lei.

Posteriormente, a través da Lei 11/2014, do 3 de xullo, pola que se modifica a Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, introduciuse unha modificación na nova alínea d) do artigo 28 da lei, sobre exencións á obriga de constitución de garantía financeira obrigatoria, coa finalidade de establecer os criterios en atención dos cales se poderán realizar as ditas exencións, de forma que os operadores das actividades que se establezan regulamentariamente, atendendo ao seu escaso potencial de xerar danos ambientais e baixo nivel de accidentalidade, quedarán exentos de constituíren garantía financeira obrigatoria, e quedarán igualmente exentos de efectuar a comunicación desta, prevista no artigo 24.3 da lei.

Desde outra perspectiva, e para abundar nos aspectos preventivos da lei, establécese que os operadores que opten por constituír a súa garantía financeira pola cobertura máxima prevista na lei –20.000.000 de euros– teñan que realizar, obrigatoriamente, unha análise dos riscos ambientais da súa actividade e comunicar a súa constitución á autoridade competente conforme o procedemento previsto no artigo 24.3.

III

Cómpre lembrar que a Directiva 2004/35/CE, do 21 de abril de 2004, establece que os Estados membros deben tomar medidas para animar os operadores a utilizar seguros apropiados ou outras formas de garantía financeira e para fomentar o desenvolvemento de instrumentos e mercados de garantía financeira. Concretamente, o artigo 14.1 da directiva establece que os Estados membros adoptarán medidas para fomentar o desenvolvemento, por parte dos operadores económicos e financeiros correspondentes, de mercados e instrumentos de garantía financeira, incluíndo mecanismos financeiros en caso de insolvencia, co fin de que os operadores poidan recorrer a garantías financeiras para facer fronte ás súas responsabilidades.

Porén, a directiva non estableceu un sistema de garantías financeiras obrigatorias para os operadores das actividades do seu anexo III, senón que o deixou ao criterio dos Estados membros.

O número 14.2 da directiva preveu ademais que, antes do 30 de abril de 2010, a Comisión debía presentar un informe sobre a eficacia da directiva no que respecta á reparación real dos danos ambientais, sobre a oferta a un custo razoable e sobre as condicións dos seguros e outros tipos de garantía financeira para as actividades enumeradas no anexo III e, se procedía, facer propostas relativas a un sistema de garantía financeira obrigatoria harmonizada.

A Comisión Europea publicou en outubro de 2010 este informe, no cal chega á conclusión de que, debido á falta de experiencia práctica na aplicación da directiva, polo momento non se xustifica suficientemente a introdución dun sistema harmonizado de garantía financeira obrigatoria.

Este informe sinala ademais que, para facilitar a súa aplicación, todos os sistemas de garantía financeira obrigatoria deberían recorrer a unha implantación gradual, fixar uns topes máximos para as garantías financeiras, así como excluír as actividades de baixo risco.

Á recomendación do informe da Comisión Europea de recorrer a unha implantación gradual do sistema de garantías financeiras obrigatorias respondeu a Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, pola que se establecen a orde de prioridade e o calendario para a aprobación das ordes ministeriais a partir das cales será exigible a constitución da garantía financeira obrigatoria, previstas na disposición derradeira cuarta da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental; a recomendación de fixar uns topes máximos para as garantías financeiras está recollida na Lei 26/2007, do 23 de outubro, no seu artigo 30, e fixa un límite máximo de 20 millóns de euros; e á recomendación de excluír as actividades de baixo risco responde este real decreto de modificación do Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, mediante o cal se exclúen, de momento, da obriga de constituír unha garantía financeira as actividades establecidas no novo número 2.b) do artigo 37 do regulamento.

IV

Unha das principais finalidades deste real decreto é, por conseguinte, dar cumprimento ao mandato contido no artigo 28.d) da lei e establecer os operadores das actividades que, atendendo ao seu escaso potencial de xerar danos ambientais e baixo nivel de accidentalidade, quedarán exentos da obriga de constituíren garantía financeira e, polo tanto, de realizar análises de riscos ambientais, que quedan establecidos no novo número 2.b) do artigo 37 do regulamento.

Neste novo número 2.b) do artigo 37 recóllense as actividades cuxos operadores quedan exentos da obriga de constituíren garantía financeira e, polo tanto, de efectuar a comunicación á autoridade competente prevista no artigo 24.3 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e no artigo 33 deste regulamento. Os operadores das actividades que non están exentas, que son as incluídas no número 2.a) do artigo 37, quedarán obrigados, polo tanto, a realizar a análise de riscos ambientais e, en caso de que superen os limiares previstos na lei, a constituír a garantía financeira obrigatoria.

Por outro lado, cómpre salientar que a exclusión das actividades do anexo III da lei da obriga de constituír garantía financeira non compromete os obxectivos fundamentais da normativa de responsabilidade ambiental, que son regular as obrigas dos operadores de previr, evitar e reparar os danos ambientais que poidan causar. Así, independentemente da obriga ou non de constituír garantía financeira, todos os operadores do anexo III da lei seguen tendo unha responsabilidade obxectiva e ilimitada, de forma que aqueles que ocasionen danos ambientais ou ameacen con ocasionalos teñen a obriga de adoptar as medidas necesarias para previr causalos ou, cando o dano se producise, para devolver os recursos naturais danados ao estado en que se encontraban antes de se causar o dano.

Cómpre recordar que, tal e como se indica no preámbulo da Lei 26/2007, do 23 de outubro, non todos os recursos naturais están protexidos por esta lei. Tan só o están aqueles que teñen cabida no concepto de dano ambiental. Da mesma forma, non todos os danos que sufran estes recursos naturais xerarán responsabilidade ambiental. Para que a lei poida ser aplicada, deberase estar en presenza de ameazas de danos ou de danos propiamente ditos que produzan efectos adversos significativos sobre un recurso natural.

Na Lei 26/2007, do 23 de outubro, e no seu regulamento de desenvolvemento parcial, aprobado mediante o Real decreto 2090/2008, inclúense unha serie de criterios para a determinación da significatividade do dano e, dado que esta é unha operación crucial, posto que sobre ela descansa a aplicabilidade do sistema de responsabilidade ambiental, recórrase a criterios que garantan a obxectividade nese labor de apreciación e remítense, cando é posible, ao previsto noutras normas para a determinación da significatividade do dano en cada recurso natural.

Entre estes criterios para establecer a significatividade do dano, destacan os establecidos no artigo 16 do regulamento de desenvolvemento parcial da lei, por referencia ao recurso natural afectado. Desta forma, establécese que os danos ocasionados ás especies silvestres e aos hábitats serán significativos cando os cambios experimentados polo receptor produzan efectos adversos que afecten o mantemento dun estado favorable de conservación ou a posibilidade de que este sexa alcanzado, e para isto deberase ter en conta calquera información dispoñible de carácter local, rexional, nacional e comunitario da especie ou do hábitat afectado que resulte relevante; os danos ocasionados ás augas serán significativos se a masa de auga receptora experimenta un efecto desfavorable do seu estado ecolóxico, químico ou cuantitativo, no caso de augas superficiais ou subterráneas, ou do seu potencial ecolóxico, no caso de augas artificiais e moi modificadas, que comporte, en ambos os dous casos, un cambio na clasificación do dito estado no momento de se producir a afectación, de conformidade co disposto no Regulamento de planificación hidrolóxica aprobado mediante o Real decreto 907/2007, do 6 de xullo, e demais lexislación aplicable; os danos ocasionados ao solo serán significativos se o receptor experimenta un efecto adverso que xere riscos para a saúde humana ou para o ambiente, de maneira que aquel poida ser cualificado como solo contaminado nos termos establecidos no Real decreto 9/2005, do 14 de xaneiro, polo que se establece a relación de actividades potencialmente contaminantes do solo e os criterios e estándares para a declaración de solos contaminados; e, finalmente, os danos ocasionados ás ribeiras do mar e das rías serán significativos na medida en que o sexan os danos experimentados polas augas, polo solo ou polas especies silvestres e os hábitats, de conformidade co establecido nos puntos anteriores.

A escala da avaliación da significatividade do dano é un elemento moi relevante, especialmente nos recursos especies silvestres e nos hábitats, así como no recurso auga, onde a avaliación se debe facer a escala de masa de auga. Isto debe terse en conta á hora de avaliar o potencial de xerar danos ambientais, é dicir, danos que provoquen efectos adversos significativos das distintas actividades do anexo III da lei.

Polo tanto, cómpre distinguir entre os conceptos de «dano» e «dano ambiental», que no ámbito de aplicación da Lei 26/2007, do 23 de outubro, tal e como se establece no seu artigo 2.1, que regula as definicións, se refire a aqueles danos que produzan efectos adversos significativos.

Este é un elemento importante que se debe ter en conta no establecemento das actividades que se exclúan da obriga de constituír garantía financeira, xa que, do mesmo modo que non todos os danos que poidan provocar os operadores das actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, xerarán sempre efectos adversos significativos, tampouco todas as actividades do anexo III da Lei 26/2007 teñen o mesmo potencial de xerar danos que poidan producir efectos adversos significativos e, polo tanto, xerar «danos ambientais».

V

Para o establecemento das actividades que se exclúen da obriga de constituír garantía financeira, ademais dos elementos descritos anteriormente, levouse a cabo unha análise das características de todas as actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e, en especial, do seu potencial de causar danos ambientais e do seu nivel de accidentalidade.

Nesta análise tívose en conta, por unha banda, a priorización das actividades incluídas no anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, a partir da valoración de tres criterios relacionados co risco ambiental de cada sector profesional, realizado para a redacción da Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, e, por outra banda, unha análise da información dispoñible sobre os accidentes máis comúns ocorridos nos últimos anos nos distintos sectores industriais, con consecuencias no ambiente.

Desta análise realizada para cada unha das actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, conclúese que os operadores das actividades con maior potencial de causar danos ambientais e con maior nivel de accidentalidade son os seguintes:

En primeiro lugar, destacan os operadores incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo que se aproban medidas de control dos riscos inherentes aos accidentes graves nos cales interveñan substancias perigosas. Estes operadores destacan polo seu risco potencial de xeración de accidentes.

En segundo lugar, estarían os operadores incluídos na Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, xa que no ámbito desta lei se inclúen instalacións cuxos procesos produtivos se caracterizan por unha certa complexidade, e cuxo potencial de contaminación ambiental é elevado, debido a que producen un maior volume de produto, polo que se considera que tanto o consumo de materias primas e produtos químicos como a xeración de residuos, moitos deles perigosos, son elevados, o que pode provocar danos ambientais significativos en caso de accidente.

En terceiro lugar, considerando os accidentes acaecidos nos últimos anos e a súa gravidade, destacan os ocorridos en instalacións dedicadas á xestión dos residuos derivados das industrias extractivas, en concreto os accidentes relacionados con balsas de residuos mineiros. Estas actividades encóntranse reguladas no Real decreto 975/2009, do 12 de xuño, sobre xestión dos residuos das industrias extractivas e de protección e rehabilitación do espazo afectado por actividades mineiras, e no dito real decreto identifícanse as instalacións clasificadas como de categoría A como aquelas que presentan un maior risco de ter accidentes graves.

Durante a tramitación do presente real decreto, o texto do artigo 28.d) da Lei 26/2007, do 23 de outubro, con redacción procedente do artigo 32 do Real decreto lei, do 1 de xullo, outorgáballe ao Goberno a potestade de eximir regulamentariamente actividades do anexo III da Lei da obriga de constituíren garantías financeiras. Posteriormente, a Lei 11/2014, do 3 de xullo, matizou a redacción do mencionado artigo 28.d), establecendo que estas exencións se farían atendendo ao escaso potencial de xerar danos ambientais e ao baixo nivel de accidentalidade das actividades do anexo III da lei.

Porén, cómpre recalcar que a análise das características de todas as actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, en que se basea a exención da obriga de constituír garantía financeira que se inclúe no artigo 37 do regulamento, tivo en conta, desde o inicio da tramitación deste real decreto, o potencial de causar danos ambientais e o seu nivel de accidentalidade. Esta foi a razón pola cal na modificación da redacción do

artigo 28 d) da Lei 26/2007, do 23 de outubro, levada a cabo pola Lei 11/2014, do 3 de xullo, se introduciron estes criterios, para facelos coincidir cos que se utilizaran para a determinación das actividades que hai que eximir da garantía financeira obrigatoria, no proxecto de real decreto de modificación do regulamento de desenvolvemento parcial da lei que estaba en tramitación.

Como resultado da análise do resto das actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, non incluídas no número 2.a) do artigo 37 do regulamento, realizado desde o inicio da tramitación deste real decreto, conclúese que os operadores das ditas actividades, sempre que non estean incluídos en ningún dos supostos do dito punto, e especialmente no ámbito de aplicación do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, nin da Lei 16/2002, do 1 de xullo, teñen un menor potencial de xerar danos ambientais e baixo nivel de accidentalidade, no marco da Lei 26/2007, do 23 de outubro. Por isto, estas actividades, tal e como quedan recollidas no novo número 2.b) do artigo 37 do regulamento, quedan exentas da obriga de constituíren garantía financeira e de realizaren análises de riscos ambientais.

Non obstante, estas exencións establécense sen prexuízo da necesidade de realizar o estudo previsto no número 2.b) do artigo 37 nun prazo máximo de cinco anos desde a entrada en vigor deste real decreto, tomando como base o calendario da Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, que actualice a avaliación do potencial de xerar danos ambientais e o nivel de accidentalidade destas actividades. En vista dos resultados do dito estudo, realizaranse as adaptacións que, se for o caso, resulten oportunas.

Cómpre tamén aclarar que as exencións á obriga de constituír garantía financeira no ámbito da Lei 26/2007, do 23 de outubro, se establecen sen prexuízo de que segue vixente, para os operadores destas actividades exentas da garantía financeira prevista na Lei 26/2007, do 23 de outubro, a obriga de constituíren as garantías financeiras ás cales estean suxeitos en virtude doutras normas sectoriais específicas.

Por último, débese subliñar que, independentemente da obriga ou non de constituír garantía financeira, todos os operadores do anexo III da lei que ocasionen danos ambientais ou ameacen con ocasionalos teñen a obriga de adoptar as medidas necesarias para previr a súa causación ou, cando o dano se producise, para devolver os recursos naturais danados ao estado en que se encontraban antes da causación do dano, polo cal o carácter eminentemente obxectivo e ilimitado, baseado nos principios de prevención e de que quen contamina paga, do réxime de responsabilidade ambiental establecido na Lei 26/2007, do 23 de outubro, non se ve alterado polas exencións á obriga de constituír garantía financeira previstas no presente real decreto.

VI

A disposición derradeira cuarta da Lei 26/2007, do 23 de outubro, establece que a data a partir da cal será exigible a constitución da garantía financeira obrigatoria para cada unha das actividades do anexo III será determinada por orde do ministro de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, co acordo previo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, logo de consulta ás comunidades autónomas e aos sectores afectados. Así mesmo, establece que esas ordes ministeriais se aprobarán a partir do 30 de abril de 2010.

Neste sentido, o 29 de xuño de 2011 publicouse no «Boletín Oficial del Estado» a Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, pola que se establece a orde de prioridade e calendario para a aprobación das ordes ministeriais a partir das cales será exigible a garantía financeira obrigatoria, prevista na disposición derradeira cuarta da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.

A Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, realizou unha clasificación das actividades económicas e profesionais enumeradas no anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro. A partir desa clasificación, a orde estableceu o seguinte calendario: as ordes ministeriais a partir das cales será exigible a garantía financeira obrigatoria aos sectores de actividade que estean clasificados co nivel de prioridade 1 publicaranse entre os dous e tres anos seguintes á entrada en vigor desa orde, as relativas aos sectores clasificados co nivel de

prioridade 2 publicaranse entre os tres e cinco anos seguintes, e as relativas aos sectores de actividade que estean clasificados co nivel de prioridade 3 publicaranse entre os cinco e oito anos seguintes á entrada en vigor da orde.

Cabe sinalar que, con data do 3 de xullo de 2014, se aprobou a Lei 11/2014, de modificación da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, e que mediante este real decreto se van introducir modificacións no Regulamento de desenvolvemento parcial da mencionada Lei 26/2007, do 23 de outubro.

Estas modificacións teñen como finalidade primordial reducir as cargas administrativas e simplificar os procedementos administrativos establecidos na normativa de responsabilidade ambiental, especialmente o de determinación da garantía financeira, así como definir os operadores que quedan exentos da obriga de constituír garantía financeira e, por tanto, de levar a cabo a análise de riscos ambientais, e facer efectiva a exixencia de garantía financeira aos operadores obrigados.

Por todo isto, debido ás importantes implicacións destas modificacións normativas en relación coa constitución da garantía financeira obrigatoria, produciuse un atraso na publicación da orde ministerial que fixe a data de entrada en vigor da garantía financeira para as actividades clasificadas con nivel de prioridade 1, respecto do calendario inicialmente previsto na Orde ARM 1783/2011.

Por outra parte, a Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, estableceu que as ordes ministeriais a partir das cales será exixible a garantía financeira obrigatoria aos sectores de actividade que estean clasificados co nivel de prioridade 2 se publicarían entre os tres e cinco anos seguintes á entrada en vigor da dita orde ministerial.

Por isto, e dado que pasaron máis de tres anos desde a publicación da Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, tras a entrada en vigor deste real decreto iniciárase a tramitación da orde ministerial que fixe a data a partir da cal será exixible a constitución da garantía financeira obrigatoria prevista no artigo 24 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, para as actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, que manteñen esta obriga, clasificadas con nivel de prioridade 1 e 2, conforme o anexo da Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño.

As ordes ministeriais relativas aos sectores de actividade que estean clasificados co nivel de prioridade 3 conforme o anexo da Orde ARM 1783/2011, do 22 de xuño, publicaranse entre os cinco e oito anos seguintes á entrada en vigor da dita orde, é dicir entre o 22 de xuño de 2016 e o 22 de xuño de 2019.

Tendo en conta estes prazos, e considerando que a maior parte das actividades que quedan exentas da obriga de constituíren garantía financeira, en aplicación do disposto no novo número 2.b) do artigo 37 deste regulamento, están clasificadas con nivel de prioridade 3 na Orde ARM/1783/2011, do 22 de xuño, previuse a realización do estudo que actualice a avaliación do potencial de xerar danos ambientais e o nivel de accidentalidade das actividades do anexo III da lei, para os efectos previstos no artigo 28.d) da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de forma que, se for o caso, se adopten as medidas necesarias para a súa inclusión na obriga de constituír garantía financeira nun prazo de cinco anos desde a entrada en vigor deste real decreto.

Desta forma fanse coincidir ambos os dous prazos, o da publicación da orde ministerial que fixe a data de entrada en vigor da garantía financeira para as actividades clasificadas con nivel de prioridade 3 e o de realización do estudo a partir do cal se decida, se for o caso, a inclusión na obriga de constituír garantía financeira dalgunhas das actividades que agora quedan exentas. Así, esta inclusión de actividades agora exentas da obriga de constitución de garantía financeira poderíase levar a cabo sen necesidade de alterar o calendario previsto para a publicación da dita orde ministerial.

VII

Á marxe do desenvolvemento destas previsións da Lei 26/2007, do 23 de outubro, faise necesario levar a cabo outras modificacións do seu regulamento de desenvolvemento parcial, coa finalidade primordial de reducir as cargas administrativas aos operadores e de simplificar os procedementos administrativos establecidos nel, singularmente o de

determinación da garantía financeira. Así mesmo, e nesa liña de simplificación, elimínase o requisito da verificación das análises de riscos ambientais, e substitúese por unha declaración responsable por parte do operador de que a citada análise e a constitución da garantía financeira se levaron a cabo cumprindo con todos os requisitos impostos para iso na lei e no regulamento.

Como prevé o artigo 24.3 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, o cálculo da contía da garantía financeira obrigatoria debe partir dunha análise de riscos ambientais, cuxo alcance e contido se desenvolven no regulamento de desenvolvemento parcial da lei.

Co presente real decreto modifícase a redacción do artigo 33, que establecía que para a fixación da contía da garantía financeira se debía tomar como punto de partida a análise de riscos ambientais que debe identificar os escenarios accidentais e a súa probabilidade de ocorrencia; establecer o valor monetario do dano asociado a cada escenario a partir da cuantificación do dano e do custo da reparación primaria e determinar o risco asociado a estes escenarios, entendido este como produto da probabilidade de ocorrencia e o valor do dano de cada escenario; seleccionar os escenarios accidentais de menor custo asociado que agrupen o 95 por cento do risco total e, en último lugar, establecer como proposta de contía da garantía a do dano ambiental máis alto entre os escenarios seleccionados.

Modifícase esta redacción introducindo un novo método que lle simplifica notablemente ao operador o proceso de fixación da contía da garantía financeira e que segue, ao mesmo tempo, unha coherencia co anterior procedemento.

Este novo método consiste, en primeiro lugar, en identificar os escenarios accidentais e a súa probabilidade de ocorrencia, paso que xa estaba previsto na redacción anterior.

En segundo lugar, o operador deberá estimar un índice de dano ambiental asociado a cada escenario accidental, novidade neste novo procedemento, seguindo os pasos que se establecen no novo anexo III do regulamento. O índice de dano ambiental (IDM) ten por obxecto calcular o dano asociado a cada escenario accidental e está baseado nunha serie de estimadores da cantidade de recurso danado e dos custos de reparación dos recursos naturais cubertos pola Lei 26/2007, do 23 de outubro. Ofrece un resultado semicuantitativo, pero que permite ordenar por orde de magnitude os escenarios accidentais en función dos potenciais danos ambientais que poden xerar.

O terceiro paso consiste en calcular o risco asociado a cada escenario accidental como o produto entre a probabilidade de ocorrencia do escenario e o índice de dano ambiental. Como cuarto paso, deberanse seleccionar os escenarios con menor índice de dano ambiental asociado que agrupen o 95 por cento do risco total.

Finalmente, establecerase a contía da garantía financeira como o valor do dano ambiental do escenario co índice de dano ambiental máis alto entre os escenarios accidentais seleccionados. Para isto, en primeiro lugar cuantifícase o dano ambiental xerado no escenario seleccionado e, en segundo lugar, monetízase o dano ambiental xerado no dito escenario de referencia, cuxo valor será igual ao custo do proxecto de reparación primaria.

En caso de que a reparación primaria correspondente ao escenario de referencia para o cálculo da garantía financeira consista integramente na recuperación natural, a súa contía será igual ao valor do dano asociado ao escenario accidental con maior índice de dano ambiental entre os escenarios seleccionados cuxa reparación primaria sexa distinta da recuperación natural.

Con este novo procedemento, soamente será necesario cuantificar o dano ambiental xerado e monetizar o dano ambiental para un único escenario seleccionado en lugar de para todos os escenarios identificados, como prevía a anterior redacción deste artigo.

O índice de dano ambiental ten por obxecto estimar o dano asociado a cada escenario accidental. A metodoloxía de cálculo do IDM fundaméntase nunha serie de estimadores dos custos de reparación dos recursos naturais cubertos pola Lei 26/2007, do 23 de outubro, e ofrece un resultado semicuantitativo que en ningún caso se poderá interpretar como o valor real do dano asociado a cada escenario. A relación prevista entre o valor do IDM e o valor dos danos ambientais é que ambos aumentan na mesma dirección –a

maior valor do IDM maior é o valor previsto do dano—. Non existe unha relación matemática que relacione o valor do IDM co valor real do custo de reparación do dano asociado a cada escenario accidental. A ecuación do IDM poderase utilizar exclusivamente para os diferentes grupos de combinacións de axente causante do dano e de recurso potencialmente afectado, que se representan na táboa 1 do anexo III. O usuario deberá seleccionar a combinación ou combinacións axente-recurso que se consideren relevantes para o escenario que estea avaliando e calcular o seu IDM, utilizando a mencionada ecuación e as táboas que se recollen nos puntos subseguintes para cada grupo. Estas táboas estrutúranse en dous bloques, un primeiro bloque que inclúe as táboas cos coeficientes e modificadores de cada grupo e un segundo bloque cos valores que poderán adquirir os diferentes modificadores (M_{Aj} , M_{Bj} , M_{Cj}) e que deberán ser elixidos polo usuario.

Por outra banda, o regulamento prevía que a análise de riscos ambientais debía ser verificada por un organismo acreditado, e que a autoridade competente determinase a contía da garantía financeira tras a comprobación do cumprimento dos requisitos formais da proposta presentada polo operador na súa análise de riscos ambientais. Coa nova redacción deste artigo 33, o operador deberá presentar ante a autoridade competente unha declaración responsable de ter realizado as operacións previstas neste artigo, que conterá, como mínimo, a información que se inclúe no novo anexo IV do regulamento. Desta forma elimínase o procedemento da verificación das análises de riscos ambientais, polo que se suprime a sección 3.ª do capítulo III sobre verificación da análise de riscos ambientais.

VIII

As restantes modificacións que introduce este real decreto no regulamento de desenvolvemento parcial da lei teñen como finalidade precisar, corrixir ou eliminar determinados aspectos deste, en consideración da experiencia adquirida durante os anos transcorridos desde a súa entrada en vigor.

En primeiro lugar, introdúcese unha modificación do artigo 38 en relación coa actualización da contía mínima da garantía financeira, de forma que a contía mínima que se teña que garantir se actualizará nos termos que se indiquen na póliza ou no correspondente instrumento de constitución de garantía financeira, ou por instancia da autoridade competente nos casos en que se prevexa necesario para o cumprimento da lei.

Así mesmo, modifícase o artigo 44, sobre o fondo de compensación de danos ambientais do Consorcio de Compensación de Seguros, en consonancia coa modificación do artigo 33 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, introducida pola Lei 11/2014, do 3 de xullo, co obxecto de adaptalo á situación actual da normativa nacional baixo a cal está constituído e opera un sistema de liquidación de entidades aseguradoras en situación de insolvencia, que é xestionado polo Consorcio de Compensación de Seguros e que, «de facto», supón un mecanismo de garantía para os asegurados de todos os ramos do seguro, que operaría tamén, chegado o caso, en relación coa cobertura de responsabilidade ambiental. En consecuencia, e para evitar redundancias, suprímese o fondo por insolvencia recollido na orixinal redacción do artigo e mantense o que se destina a prolongar a cobertura de seguro para os danos ocorridos durante a vixencia da póliza pero con manifestación diferida.

Coa nova redacción da disposición adicional terceira, introdúcese a posibilidade de que aqueles titulares de actividades económicas ou profesionais que estean suxeitos por outras normas á obriga de prestar fianzas ou contratar seguros de responsabilidade que cubran danos ás persoas, ás cousas e á restauración dos recursos naturais poidan ben substituír estas fianzas e seguros por outros mediante os cales se cubran tamén as responsabilidades que deriven da Lei 26/2007, do 23 de outubro, ou ben complementalos con esta mesma finalidade. Coa redacción anterior desta disposición adicional terceira, esta posibilidade quedaba restrinxida exclusivamente a aquelas fianzas ou seguros previstos en disposicións anteriores á Lei 26/2007, do 23 de outubro.

Faise necesario, así mesmo, modificar a disposición derradeira primeira sobre realización das análises de riscos ambientais. Neste sentido, paga a pena lembrar que o 29 de xuño de 2011 se publicou no «Boletín Oficial del Estado» a Orde ARM/1783/2011,

do 22 de xuño, pola que se establecen a orde de prioridade e o calendario para a aprobación das ordes ministeriais a partir das cales será exigible a constitución da garantía financeira obrigatoria, previstas na disposición derradeira cuarta da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.

Coa nova redacción da disposición derradeira primeira, a realización das análises de riscos ambientais necesarias para o cálculo da contía da garantía financeira prevista no capítulo III non se deberán levar a cabo con carácter obrigatorio ata a data a partir da cal sexa exigible a constitución da garantía financeira obrigatoria que se fixará, para cada sector de actividade, mediante as ordes ministeriais a que se refire a disposición derradeira cuarta da Lei 26/2007, do 23 de outubro. Por outra parte, os modelos de informe de riscos ambientais tipo de cada sector ou, se for o caso, a guía metodolóxica correspondente, así como as táboas de baremos, deberán contar co informe favorable da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais, antes da data a partir da cal sexa exigible a constitución da garantía financeira obrigatoria para cada sector de actividade, para que os operadores poidan utilizar estes instrumentos voluntarios como base para realizar a súa análise de riscos ambientais e fixar a contía de garantía financeira obrigatoria.

Por último, en relación coa metodoloxía para o cálculo das medidas de reparación complementaria e compensatoria introducida no anexo II, na sección III «Análise de equivalencia de recursos», número 4, a redacción anterior establecía que a estimación das perdas dos recursos naturais ou dos servizos se realizará descontando ao ano de referencia (entendendo por tal o ano de reclamación) o fluxo de perdas e o fluxo de ganancias dos ditos recursos ou servizos xeradas polo proxecto de reparación. Para tal efecto e con carácter xeral, o operador tomará un valor de referencia da taxa de desconto do 75 por cento do tipo de xuro medio da última poxa de obrigas do Estado a 10 anos, anterior ao momento da reclamación. En ningún caso o valor de referencia da taxa de desconto poderá ser inferior ao 1 por cento. En caso de que o horizonte temporal de reparación sexa superior a 30 anos, empregárase un método de desconto de tipo hiperbólico, é dicir, baseado nunha taxa de desconto variable e decrecente co tempo.

Esta referencia ao método e á taxa de desconto viuse na práctica que se debe modificar dada a complexidade da aplicación do método de desconto hiperbólico e o amplo rango de variación da taxa de desconto, e modifícase a súa redacción de forma que, con carácter xeral, o operador tomará un valor de referencia da taxa de desconto do 3 por cento e empregará un método de desconto de tipo exponencial.

IX

O real decreto estrutúrase nun único artigo, de modificación do Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro, que se divide en dezasete puntos. Mediante os puntos numerados do un ao quince modifícanse os artigos 3, 25, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 44, a disposición adicional terceira, a disposición adicional sexta, a disposición derradeira primeira e o anexo II e, ademais, elimínase a sección terceira do capítulo III sobre «verificación da análise de riscos ambientais». Os puntos dezaseis e dezasete crean dous novos anexos ao regulamento: o anexo III («Metodoloxía para a estimación dun índice de dano ambiental asociado a cada escenario accidental») e o anexo IV («Contido mínimo da declaración responsable prevista no artigo 33»). Ademais, o real decreto recolle unha disposición transitoria única sobre determinación da contía da garantía financeira obrigatoria por parte dos operadores cuxo sector presentase, para informe da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais, análises de riscos ambientais sectoriais ou táboas de baremos, dentro dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto.

Este real decreto dítase de conformidade coa disposición derradeira terceira –ordinal primeiro– da Lei 26/2007, do 23 de outubro, que faculta o Goberno para ditar, no seu ámbito de competencias, cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento

e a execución do capítulo IV e dos anexos da lei, e de conformidade co seu artigo 28.d), que faculta o Goberno para establecer as actividades cuxos operadores quedarán exentos da obriga de constituíren garantía financeira.

Na elaboración deste real decreto participou a Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais, foron consultadas as entidades representativas dos sectores afectados e foi sometido ao trámite de información pública e remitido ao Consello Asesor de Medio Ambiente, en aplicación das previsións da Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente.

Por último, cabe sinalar que os criterios que aluden ao escaso potencial de xerar danos ambientais e ao baixo nivel de accidentalidade, para determinar regulamentariamente os operadores das actividades que quedarán exentos de constituíren garantía financeira obrigatoria, introducidos a través da Lei 11/2014, do 3 de xullo, pola que se modifica a Lei 26/2007, do 23 de outubro, na alínea d) do artigo 28 da lei, son os mesmos criterios que se tiveron en conta na redacción do proxecto de real decreto polo que se modifica o regulamento de desenvolvemento parcial da lei que se someteu a información pública, así como no das versións do resto de trámites. Polo tanto, todos os operadores das actividades que quedan exentas, así como as que manteñen a obriga de constituíren a garantía financeira, foron consultados desde o inicio da tramitación deste real decreto e tiveron acceso aos estudos en que se basea esta decisión. Estes estudos non foron modificados a raíz da inclusión destes criterios no artigo 28.d) da Lei 26/2007, mediante a Lei 11/2014, do 3 de xullo, xa que estes criterios coinciden cos que se utilizaron desde un principio para a súa realización.

As medidas contidas neste real decreto enmárcanse dentro das actuacións previstas no seo da Comisión para a Reforma das Administracións Públicas (CORA) dirixidas á redución de cargas administrativas e simplificación de procedementos.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, coa aprobación previa do ministro de Facenda e Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 13 de marzo de 2015,

DISPOÑO:

Artigo único. Modificación do Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro.

O Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro, queda modificado como segue:

Un. O artigo 3 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 3. *Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais.*

1. Créase a Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais como órgano de cooperación técnica e colaboración entre a Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas para o intercambio de información e o asesoramento en materia de prevención e de reparación dos danos ambientais.

2. A Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais queda adscrita ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente a través da Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental e Medio Natural, e exercerá as seguintes funcións:

a) Emisión de recomendacións e elaboración de guías metodolóxicas sobre análises de riscos, prevención e reparación de danos ambientais.

b) Emisión, por proposta da autoridade competente, de ditames periciais sobre determinación dos danos ambientais, sobre a súa reparación e sobre a súa monetización.

c) Proposta de designación do órgano ou órganos competentes para a tramitación de expedientes administrativos de exigencia de responsabilidade ambiental cando concorran as circunstancias a que se refire o artigo 7.4 da Lei 26/2007, do 23 outubro, e así o acorden as administracións públicas afectadas.

d) Proposta de modificación e adecuación da normativa sobre responsabilidade ambiental derivada do progreso técnico, científico, económico ou legal.

e) Elaboración de estudos sobre implantación de análises de riscos ambientais e sistemas de xestión deses riscos, sobre execución de proxectos de restauración de danos ambientais e sobre evolución do mercado das garantías financeiras no campo do ambiente.

f) Recopilación de datos estatísticos sobre danos ambientais e sobre proxectos de restauración ambiental.

g) Impulso da cooperación e colaboración entre as administracións públicas con competencias en materia de reparación de responsabilidade ambiental e proposta dos protocolos de colaboración recollidos na disposición derradeira quinta da Lei 26/2007, do 23 de outubro.

h) Emisión de informe sobre os modelos de informe de riscos ambientais tipo («MIRAT») ou, se for o caso, sobre as guías metodolóxicas a que se refire o artigo 35, así como sobre as táboas de baremos a que se refire o artigo 36.

i) Calquera outra función de intercambio de información ou asesoramento en cuestións relacionadas coa materia regulada neste regulamento que lle poidan ser encomendadas polo Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente ou polas comunidades autónomas.

3. A Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais estará presidida polo director xeral de Calidade e Avaliación Ambiental e Medio Natural do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente. Desempeñará a vicepresidencia un dos representantes das comunidades autónomas e estará integrada polos seguintes vogais:

a) Pola Administración xeral do Estado, dezaseis vogais, con categoría de subdirector xeral ou equivalente e designados polo subsecretario correspondente. Once dos vogais serán designados, dous por cada un dos seguintes ministerios: Economía e Competitividade, Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, Industria, Enerxía e Turismo, e Interior; e tres polo Ministerio de Fomento.

Os outro cinco serán designados polo Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente: tres pola Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental e Medio Natural; un pola Dirección Xeral de Sustentabilidade da Costa e do Mar e outro pola Dirección Xeral da Auga.

b) Un vogal designado por cada unha das comunidades autónomas.

c) Un vogal designado por cada unha das cidades de Ceuta e Melilla.

d) Un vogal representante das entidades locais, designado pola asociación de ámbito estatal con maior implantación.

4. Designarase un suplente para cada un dos membros da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais. Actuará como suplente do presidente un subdirector xeral do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente e, como suplente do vicepresidente, un representante da comunidade autónoma.

Actuará como secretario, con voz e sen voto, un funcionario do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente.

5. Coa finalidade de realizar os traballos preparatorios necesarios para o exercicio das súas funcións, a Comisión poderá acordar a creación de comités de

composición especializada en que participen expertos de recoñecido prestixio e representantes das organizacións empresariais, sindicais e organizacións non gobernamentais cuxo obxecto sexa a defensa do ambiente, en atención á materia de que se trate en cada caso.

6. A Comisión aprobará as súas normas de funcionamento, que se axustarán ás previsións contidas no capítulo II do título II da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.»

Dous. A alínea f) do artigo 25.1 pasa a denominarse alínea e).

Tres. O artigo 33 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 33. *Garantía financeira obrigatoria e comunicación á autoridade competente.*

1. De conformidade co disposto no artigo 24.1 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, os operadores das actividades incluídas no anexo III da lei, sen prexuízo das exencións previstas no seu artigo 28, deberán dispoñer dunha garantía financeira que lles permita facer fronte á responsabilidade ambiental inherente á súa actividade.

2. O cálculo da contía da garantía financeira partirá da análise de riscos ambientais da actividade, que conterá as seguintes operacións:

a) Identificar os escenarios accidentais e establecer a probabilidade de ocorrencia de cada escenario.

b) Estimar un índice de dano ambiental asociado a cada escenario accidental seguindo os pasos que se establecen no anexo III.

c) Calcular o risco asociado a cada escenario accidental como o produto entre a probabilidade de ocorrencia do escenario e o índice de dano ambiental.

d) Seleccionar os escenarios con menor índice de dano ambiental asociado que agrupen o 95 por cento do risco total.

e) Establecer a contía da garantía financeira como o valor do dano ambiental do escenario co índice de dano ambiental máis alto entre os escenarios accidentais seleccionados. Para isto seguiranse os seguintes pasos:

1.º En primeiro lugar, cuantificarase o dano ambiental xerado no escenario seleccionado.

2.º En segundo lugar, monetizarase o dano ambiental xerado no dito escenario de referencia, cuxo valor será igual ao custo do proxecto de reparación primaria.

En caso de que a reparación primaria correspondente ao escenario de referencia para o cálculo da garantía financeira consista integramente na recuperación natural, a súa contía será igual ao valor do dano asociado ao escenario accidental con maior índice de dano ambiental entre os escenarios seleccionados cuxa reparación primaria sexa distinta da recuperación natural.

3. Unha vez calculada a contía da garantía financeira obrigatoria, engadiranse a esta os custos de prevención e evitación do dano, para cuxo cálculo o operador poderá:

a) Aplicar unha porcentaxe sobre a contía total da garantía obrigatoria.

b) Estimar tales custos de prevención e evitación a través da análise de riscos ambientais.

En todo caso, a contía dos gastos de prevención e evitación do dano será, como mínimo, o dez por cento do importe total da garantía determinada de acordo cos puntos precedentes.

4. Unha vez constituída a garantía financeira por parte do operador, este presentará, ante a autoridade competente, unha declaración responsable de ter constituído a dita garantía financeira e de ter realizado as operacións previstas neste artigo, que conterá, polo menos, a información incluída no anexo IV.1. A autoridade competente establecerá os correspondentes sistemas de control que lle permitan comprobar o cumprimento destas obrigas. Esta cantidade terá carácter de mínima e non condicionará nin limitará en ningún sentido a facultade do interesado de constituír unha garantía por un importe maior mediante o mesmo ou outros instrumentos.

5. Os operadores que, unha vez realizada a análise de riscos ambientais da súa actividade, queden exentos de constituír a garantía financeira en virtude das exencións previstas nas alíneas a) e b) do artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, deberán presentar ante a autoridade competente unha declaración responsable que conterá, polo menos, a información incluída no anexo IV.2.»

Catro. O artigo 34 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 34. *Elaboración da análise de riscos ambientais.*

1. A análise de riscos ambientais será realizada polo operador ou un terceiro contratado por este, seguindo o esquema establecido pola norma UNE 150.008 ou outras normas equivalentes. Así mesmo, cun grao de detalle adecuado ao carácter hipotético do dano, na elaboración da análise de riscos deberán utilizarse os criterios recollidos no capítulo II respecto aos seguintes parámetros:

- a) A caracterización do contorno onde se asenta a instalación.
- b) A identificación do axente causante do dano e dos recursos e servizos afectados.
- c) A extensión, intensidade e escala temporal do dano para o escenario co índice de dano ambiental máis alto, seleccionado conforme o procedemento establecido no artigo 33.
- d) Unha avaliación da significatividade do dano.
- e) A identificación das medidas de reparación primaria.

Non obstante, para a cuantificación teranse en conta as seguintes regras:

- f) A incerteza asociada á estimación da magnitude do dano ambiental dunha hipótese de accidente delimitarase preferentemente coa utilización de modelos de simulación do comportamento do axente causante do dano ambiental.
- g) Os danos agudo, crónico e potencial equivalen a unha perda de recurso natural ou servizo de recurso natural dun 75, 30 e 5 por cento, respectivamente.

2. As análises de riscos terán en conta en que medida os sistemas de prevención e xestión de riscos adoptados polo operador, de maneira permanente e continuada, reducen o potencial dano ambiental que poida derivar da actividade.

3. O operador actualizará a análise de riscos ambientais sempre que o xulgue oportuno e, en todo caso, cando se produzan modificacións substanciais na actividade, na instalación ou na autorización substantiva.»

Cinco. O número 4 do artigo 35 queda redactado nos seguintes termos:

«4. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente dará publicidade na súa sede electrónica dos modelos de informe de riscos ambientais tipo e das guías metodolóxicas que recibiron informe favorable por parte da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais.»

Seis. O número 1 do artigo 36 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Para o cálculo da contía da garantía financeira obrigatoria para sectores ou subsectores de actividade ou para pequenas e medianas empresas que polo seu

alto grao de homoxeneidade permitan a estandarización dos seus riscos ambientais, por seren estes limitados, identificables e coñecidos, poderanse utilizar as táboas de baremos que estes elaboren, logo do informe favorable da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais.

En todo caso, os parámetros que se utilicen para elaborar estas táboas de baremos deberanse establecer en relación coa intensidade e extensión do dano que a actividade do operador poida causar. Así mesmo, o método de cálculo deberá asegurar a cobertura do custo de reparación primaria.

O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente dará publicidade na súa sede electrónica das táboas de baremos que contan co informe favorable da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais.»

Sete. O artigo 37 queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 37. *Operadores exentos de constituír garantía financeira.*

1. Para determinar os supostos de exención da obriga de constituír garantía financeira de conformidade coas alíneas a) e b) do artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, utilizarase calquera dos instrumentos de análise de riscos e de cálculo da contía da garantía financeira previstos neste regulamento.

2. En relación cos supostos de exención da obriga de constituír garantía financeira, de conformidade coa alínea d) do artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro:

a) Quedarán obrigados a constituír a garantía financeira e, por tanto, a efectuar a comunicación á autoridade competente prevista no artigo 24.3 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e no artigo 33 deste regulamento, os operadores das seguintes actividades do anexo III da lei:

1.º As actividades e instalacións suxeitas ao ámbito de aplicación do Real decreto 1254/1999, do 16 de xullo, polo que se aproban medidas de control dos riscos inherentes aos accidentes graves en que interveñan substancias perigosas.

2.º As actividades e instalacións suxeitas ao ámbito de aplicación da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación.

3.º Os operadores que contan con instalacións de residuos mineiros clasificadas como de categoría A de acordo co establecido no Real decreto 975/2009, do 12 de xuño, sobre xestión dos residuos das industrias extractivas e de protección e rehabilitación do espazo afectado por actividades mineiras.

b) Atendendo ao seu escaso potencial de xerar danos ambientais e baixo nivel de accidentalidade, quedarán exentos de constituír a garantía financeira obrigatoria, así como de efectuar a comunicación prevista no artigo 24.3, os operadores do resto de actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, sempre que non estean incluídos en ningún dos supostos do número 2.a) anterior.

No marco da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais, no prazo de cinco anos desde a entrada en vigor deste real decreto realizarase un estudo que actualice a avaliación do potencial de xerar danos ambientais e o nivel de accidentalidade de todas as actividades do anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, distintas ás enumeradas na subalínea a) anterior. Esta avaliación poderá dar lugar á revisión dos operadores do resto de actividades do anexo III que, atendendo ao seu escaso potencial de xerar danos ambientais e baixo nivel de accidentalidade, quedan exonerados de constituír garantía financeira obrigatoria, así como de efectuar a comunicación prevista no artigo 24.3, ao non estaren incluídos en ningún dos supostos do número 2.a) anterior.

3. Os operadores das actividades exentas da garantía financeira prevista na Lei 26/2007, do 23 de outubro, quedarán suxeitos á obriga de constituír as garantías financeiras previstas nas normas sectoriais ou específicas que lles sexan, se for o caso, de aplicación.»

Oito. O artigo 38 queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 38. *Actualización da contía mínima da garantía financeira.*

A contía mínima que se teña que garantir actualizárase nos termos que se indiquen na póliza ou no correspondente instrumento de constituición de garantía financeira, ou por instancia motivada da autoridade competente. En todo caso, o operador poderá solicitar a actualización da garantía financeira cando actualice a súa análise de riscos.»

Nove. Os números 1 e 2 do artigo 40 quedan redactados da seguinte forma:

«1. A garantía financeira por responsabilidade ambiental establecerase por cada actividade económica, profesional ou autorización relacionadas no anexo III da Lei 26/2007, do 23 de outubro, sen prexuízo das exencións previstas no seu artigo 28 e do disposto nos seguintes puntos.

2. Cando o operador desenvolva a súa actividade en máis dunha instalación, con independencia de que estea suxeita á mesma ou a distintas autorizacións, poderá elixir entre estas dúas opcións:

a) A constituición de instrumentos de garantía independentes para cada instalación.

b) A inclusión nun mesmo instrumento de garantía da actividade desenvolvida por todas as instalacións. A análise de riscos que sirva de punto de partida para a fixación da contía deste instrumento de garantía deberase realizar para cada instalación ou, se se opta por un único documento, particularizarse para cada instalación conforme todos os requisitos establecidos neste regulamento para a análise de riscos.

c) Excepcionalmente, cando o grao de homoxeneidade das instalacións e dos seus riscos asociados o permitan, e así derive da súa análise de riscos, un operador poderá garantir un conxunto de instalacións das cales sexa titular a través dun único instrumento de garantía, cuxa contía será a máis alta das resultantes tras calcular a garantía que corresponda a cada unha das ditas instalacións.

Nos supostos das alíneas b) e c), o instrumento de garantía incorporará unha cláusula co obxecto de asegurar que, por ocorrer un sinistro nalgunha das instalacións, as garantías non quedan reducidas ou esgotadas para o resto. Así mesmo, nestes casos a declaración responsable de ter constituído unha garantía financeira poderase presentar ante a autoridade competente da comunidade autónoma en que se encontre o domicilio social do operador ou en que se asente a instalación coa contía de garantía financeira máis alta. O operador comunicará á autoridade competente no territorio das restantes instalacións a constituición da garantía financeira.»

Dez. Os números 3 e 4 do artigo 44 quedan redactados da seguinte forma:

«3. O Fondo non outorgará cobertura para:

a) As actividades cuxos seguros fosen cancelados antes de cesar a actividade.

b) Os danos que fosen xerados despois de cesar a actividade, por se ter abandonado instalacións con potencial contaminante, sen cumprir coas medidas obrigatorias para evitar ese risco.

c) Os feitos, danos ou responsabilidades que non tivesen cobertura no seguro se estivese a póliza en vigor.

d) Os episodios de contaminación que sexan descubertos de forma fidedigna por primeira vez, antes de transcorreren tres anos desde que tivo lugar o cesamento definitivo da actividade asegurada. Para estes efectos, considérase como data de cesamento da actividade asegurada aquela en que concluíron as operacións preceptivas para o saneamento ou desmantelamento das instalacións para efectos de prevención de contaminacións futuras, ou ben aquela en que o asegurado deixou de levar a cabo calquera tipo de actividade na instalación.

e) Os episodios de contaminación que sexan reclamados por primeira vez despois de transcorrido o prazo de aplicación previsto no artigo 4 da Lei 26/2007, do 23 de outubro.

4. As responsabilidades do Fondo corresponderanse en cada caso cos importes que, segundo cada tipo de actividade, fosen determinados de conformidade co previsto no artigo 24 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e quedarán limitadas, ademais, ao importe total constituído nel.

No caso de que, durante o período de vixencia do seguro ou dos seguros sucesivos, a suma asegurada se modificase, o Fondo cubrirá unha suma asegurada equivalente á media aritmética das sumas aseguradas durante os últimos cinco anos, como máximo, en que os seguros estiveron vixentes, contando desde o ano en que se produciu o dano ambiental.»

Once. Suprímese a sección 3.ª do capítulo III, sobre «Verificación da análise de riscos ambientais»

Doce. A disposición adicional terceira queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional terceira. *Adaptación dos seguros existentes.*

1. Aqueles titulares de actividades económicas ou profesionais que, ademais, de pola Lei 26/2007, do 23 de outubro, estean suxeitos por outras normas á obriga de prestar fianzas ou contratar seguros de responsabilidade que cubran danos ás persoas, ás cousas e á restauración dos recursos naturais poderán ben substituír estas fianzas e seguros por outros mediante os cales se cubran tamén as responsabilidades que deriven da Lei 26/2007, do 23 de outubro, ou complementalos con esta mesma finalidade.

2. Para a fixación das contías que se deban asegurar conforme a citada lei, os operadores utilizarán os criterios fixados neste regulamento respecto dos danos ambientais.»

Trece. A disposición adicional sexta queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición adicional sexta. *Adaptación de análises de riscos ambientais existentes.*

Aqueles titulares de actividades económicas ou profesionais que por disposicións ambientais anteriores á Lei 26/2007, do 23 de outubro, estean suxeitos á obriga de realizar análises de riscos ambientais, poderán realizar unha soa análise de riscos sempre que cumpra os obxectivos e os requisitos exixidos tanto no réxime de responsabilidade ambiental como nas normas sectoriais que os prevexan.

No caso de que os operadores dispoñan xa de análises de riscos ambientais poderán adaptalas ás exixencias da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e ao disposto neste regulamento.»

Catorce. A disposición derradeira primeira queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición derradeira primeira. *Realización das análises de riscos ambientais.*

1. A realización das análises dos riscos ambientais necesarias para o cálculo da contía da garantía financeira prevista no capítulo III non se deberá levar a cabo

con carácter obrigatorio ata a data a partir da cal sexa exigible a constitución da garantía financeira obrigatoria que se fixará, para cada sector de actividade, mediante as ordes ministeriais a que se refire a disposición derradeira cuarta da Lei 26/2007, do 23 de outubro.

2. Os modelos de informe de riscos ambientais tipo de cada sector ou, se for o caso, a guía metodolóxica correspondente, así como as táboas de baremos, deberán contar co informe favorable da Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais, antes da data a partir da cal sexa exigible a constitución da garantía financeira obrigatoria para cada sector de actividade.»

Quince. Os números 2 e 4 da epígrafe III do anexo II quedan redactados da seguinte forma:

«2. O operador determinará tanto as perdas provisionais como as irreversibles de recursos naturais ou servizos dos recursos naturais acaecidas a consecuencia do dano ambiental ata que alcancen o estado básico, e as ganancias de recursos ou servizos obtidas mediante a reparación.»

«4. A estimación das perdas dos recursos naturais ou dos servizos realizarase descontando ao ano de referencia (entendendo por tal o ano de reclamación) o fluxo de perdas e o fluxo de ganancias dos ditos recursos ou servizos xeradas polo proxecto de reparación.

Para tal efecto e con carácter xeral, o operador tomará un valor de referencia da taxa de desconto do 3 por cento e empregará un método de desconto de tipo exponencial.»

Dezaseis. Engádese un anexo III co seguinte contido:

«ANEXO III

Metodoloxía para a estimación dun índice de dano ambiental asociado a cada escenario accidental

O índice de dano ambiental, en diante IDM, a que se fai referencia no artigo 33 do presente regulamento ten por obxecto estimar o dano asociado a cada escenario accidental. O IDM poderá ser utilizado sempre que o dano se considere relevante e reversible, é dicir, que a reparación poida recuperar os mesmos recursos que os que foron orixinalmente afectados.

A metodoloxía de cálculo do IDM fundaméntase nunha serie de estimadores dos custos de reparación primaria dos recursos naturais potencialmente afectados e ofrece un resultado semicuantitativo que en ningún caso se poderá interpretar como o valor real do dano asociado a cada escenario. A relación prevista entre o valor do IDM e o valor dos danos ambientais é que ambos aumenten na mesma dirección –a maior valor do IDM maior é o valor previsto do dano–. Non existe unha relación matemática que relacione o valor do IDM co valor real do custo de reparación do dano asociado a cada escenario accidental.

A ecuación xeral para o cálculo do IDM é a seguinte:

$$IDM = \sum_{i=1}^n \left[\left(Ecf + A \times Ecu \times (B \times \alpha \times Ec) + p \times M_{acc}^q + C \times Ecr \right) \times (1 + Ecc)_i \right] + (\beta \times Eca)$$

Onde:

IDM é o índice de dano ambiental.

Ecf é o estimador do custo fixo do proxecto de reparación para a combinación axente causante de dano-recurso potencialmente afectado *i*.

A é o multiplicador do estimador do custo unitario do proxecto de reparación, que é o resultado de multiplicar os valores dos modificadores que afectan os custos unitarios (M_{A_j}) para cada combinación axente-recurso i . A súa fórmula é:

$$A = \prod_{j=1}^l M_{A_j}$$

Ecu é o estimador do custo unitario do proxecto de reparación para a combinación axente-recurso i .

B é o multiplicador do estimador de cantidade, que é o resultado de multiplicar os valores dos modificadores que afectan o estimador de cantidade (M_{B_j}) para cada combinación axente-recurso i . A súa fórmula é:

$$B = \prod_{j=1}^m M_{B_j}$$

α representa a cantidade de axente involucrada no dano.

Ec representa a relación entre as unidades de recurso afectadas e as unidades de axente involucradas no dano para cada combinación axente-recurso i .

p é unha constante que unicamente adquire un valor distinto de cero para os danos ao leito continental ou mariño.

M_{acc} é a cantidade de axente asociada ao accidente, medida en toneladas, no caso de danos ao leito continental ou mariño. Nas restantes combinacións axente-recurso este parámetro adquire valor cero.

q é unha constante que adquire valor 1 para todas as combinacións axente-recurso, salvo para aquelas que implican danos ao leito continental ou mariño, nas que adopta un valor específico.

C é o multiplicador do estimador do custo de revisión e control do proxecto de reparación, que é igual ao valor do modificador que afecta o estimador do custo de revisión e control (M_{C_j}) para cada combinación axente-recurso i . A súa fórmula é:

$$C = M_{C_j}$$

Ecr é o estimador do custo de revisión e control do proxecto de reparación para a combinación axente-recurso i .

Ecc é o estimador do custo de consultoría do proxecto de reparación, expresado como unha porcentaxe dos estimadores anteriores, para a combinación axente-recurso i .

i fai referencia a cada unha das combinacións axente-recurso i consideradas na táboa 1 do presente anexo.

n é o número total de combinacións axente-recurso que o analista considere relevantes para o escenario que estea sendo avaliado.

β representa a distancia (*Dist*) desde a zona que hai que reparar á vía de comunicación accesible máis próxima expresada en metros.

En caso de escenarios que prevexan a afección a varias zonas, o valor do parámetro será a suma da distancia desde cada zona á vía de comunicación máis próxima.

En caso de escenarios que impliquen exclusivamente danos á auga mariña, ao leito continental ou ao leito mariño asígnase un valor a b igual a 0.

Eca é o estimador do custo de acceso á zona potencialmente afectada polo dano ambiental, e o seu valor é igual a 6,14.

A ecuación do IDM utilizarase para os diferentes grupos de combinacións de axente causante do dano e de recurso potencialmente afectado que se representan na táboa 1. Desta forma, calquera dano ambiental poderá avaliarse conforme as combinacións axente-recurso identificadas na táboa. O usuario deberá seleccionar

a combinación ou combinacións axente-recurso que se consideren relevantes para o escenario que estea avaliando e calcular o seu IDM utilizando a mencionada ecuación e as táboas que se recollen nos puntos subseguintes para cada grupo. Estas táboas estrutúranse en dous bloques, un primeiro bloque que inclúe as táboas cos coeficientes e modificadores de cada grupo e un segundo bloque cos valores que poderán adquirir os diferentes modificadores (M_{Aj} , M_{Bj} , M_{Cj}) e que deberán ser elixidos polo usuario.

Táboa 1: Grupos de axente causante de dano-recurso natural afectado

			Recurso							
			Auga			Leito continental e mariño	Solo	Ribeira do mar e das rías	Especies	
			Maríña	Continental					Vexetais	Animais
				Superficial	Subterránea					
Axente causante de dano	Químico	COV haloxenados	Grupo 1	Grupo 2	Grupo 5	Grupo 7	Grupo 9	Grupo 10	Grupo 11	Grupo 16
		COV non haloxenados								
		COSV haloxenados								
		COSV non haloxenados								
		Fueis e CONV								
		Substancias inorgánicas								
		Explosivos								
	Físico	Extracción/Desaparición	Grupo 3	Grupo 6		Grupo 3		Grupo 12	Grupo 17	
		Vertedura de inertes			Grupo 8					
		Temperatura	Grupo 4			Grupo 4		Grupo 13	Grupo 18	
	Biolóxico	Incendio						Grupo 14	Grupo 19	
		OMX						Grupo 15	Grupo 20	
		Especies exóticas invasoras								
Virus e bacterias										
	Fungos e insectos						Grupo 15			

COV, compostos orgánicos volátiles (punto de ebulición <100°C).

COSV, compostos orgánicos semivolátiles (punto de ebulición entre 100-325 °C).

CONV, compostos orgánicos non volátiles (punto de ebulición >325 °C).

OMX, organismos modificados xeneticamente.

Pódese obter unha descrición máis detallada sobre os criterios técnicos que se tiveron en consideración para o desenvolvemento do índice de dano ambiental, así como orientacións para a súa utilización, na páxina web do Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente (<http://www.magrama.es>).

I. Táboas cos parámetros relativos a cada grupo de combinacións axente-recurso

Esta parte inclúe unha táboa para cada grupo de combinacións axente-recurso cos valores dos coeficientes que se necesitan para estimar o IDM de cada escenario accidental e os modificadores que aplican a cada grupo. Os parámetros representados en cursiva deberán ser informados polo usuario.

Grupo 1. Auga mariña-químicos

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
COV e COSV	0	866	Mvert	1	1.934	0,03		M _{B1} M _{B12} M _{B18}	M _{C1}
Fueis e CONV	0	3.648	Mvert	1	1.934	0,03			

Mvert, masa vertida á auga mariña en toneladas (t).

Grupo 2. Auga superficial-químicos

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
COV, COSV e inorgánicos	100.000	15	Vvert	2	1.934	0,03		M _{B1} M _{B5} M _{B11} M _{B12} M _{B18}	M _{C1}
Fueis, CONV e explosivos	100.000	8	Vvert	2	1.934	0,03			

Vvert, volume vertido á auga superficial en metros cúbicos (m³).

Grupo 3. Auga superficial e solo-físicos (extracción/desaparición e vertedura de inertes)

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Extracción de auga superficial	0	1	Vext	1	1.934	0,03			
Extracción de solo	0	18	Mext	1	1.934	0,03			M _{C1}
Vertedura de inertes a solo	0	18	Mvert	1	887	0,03			

Vext, volume extraído de auga superficial en metros cúbicos (m³).

Mext, masa extraída de solo en toneladas (t).

Mvert, masa vertida de inertes en toneladas (t).

Grupo 4. Auga superficial e solo-físicos (temperatura)

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Dano por temperatura a auga superficial	0	1	Vvert	2	1.934	0,03			
Dano por temperatura a solo	0	1	Vvert	1	1.934	0,03		M _{B4}	M _{C1}

Vvert, volume de auga quente vertido á auga superficial ou ao solo en metros cúbicos (m³).

Grupo 5. Auga subterránea-químicos

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
COV, COSV, fueis e CONV	100.000	67	Vvert _{A,S}	1,5	55.238	0,03		M _{B1} M _{B9} M _{B12} M _{B17} M _{B18}	M _{C2}
Inorgánicos	100.000	15	Vvert _{A,S}	1,5	55.238	0,03			
Explosivos	100.000	8	Vvert _{A,S}	1,5	55.238	0,03			

Vvert_{A,S}, volume vertido á auga subterránea en metros cúbicos (m³). Para o seu cálculo véxase o punto III relativo á repartición do volume do dano en afeccións combinadas ao solo e ás augas subterráneas.

Grupo 6. Auga subterránea-físico (extracción/desaparición)

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Extracción	0	7	Vext	1	55.238	0,03			M _{C2}

Vext, volume extraído de auga subterránea en metros cúbicos (m³).

Grupo 7. Leito continental e mariño-químicos

Recurso	Coeficientes									Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	p	Macc	q	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Leito continental e mariño	0	74	Mvert	1	628	Mvert	0,635	2.426	0,03		M _{B1} M _{B12}	M _{C1}

Mvert, masa vertida ao leito continental ou mariño en toneladas (t).

Grupo 8. Leito continental e mariño-físicos (inertes)

Recurso	Coeficientes									Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	p	Macc	q	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Leito continental e mariño	0	14	Mvert	1	628	Mvert	0,635	2.426	0,03			M _{C1}

Mvert, masa vertida ao leito continental ou mariño en toneladas (t).

Grupo 9. Solo-químicos

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
COV, COSV, fueis, CONV e explosivos	0	201	Vvert _s	1	887	0,03		M _{B1} M _{B8} M _{B14} M _{B17} M _{B18}	M _{C3}
Inorgánicos	0	105	Vvert _s	1	887	0,03			

Vvert_s, fracción de volume que permanece no solo en metros cúbicos (m³). Para o seu cálculo véxase o punto III relativo á repartición do volume do dano en afeccións combinadas ao solo e ás augas subterráneas.

Grupo 10. Ribeira do mar e das rías-químicos

Axente	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
COV e COSV	0	5.958	Vvert	1	887	0,025		M _{B1} M _{B18}	M _{C1}
Fueis e CONV	0	25.095	Vvert	1	887	0,025			

Vvert, volume vertido á ribeira do mar e das rías en metros cúbicos (m³).

Grupo 11. Especies vexetais non ameazadas e ameazadas-químicos

Recurso	Coeficientes						Modificadores					
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C			
Especies vexetais non ameazadas:												
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	5.256	Vvert	0,01	11.226	0,02	M _{A1} M _{A2} M _{A3} M _{A4}	M _{B1} M _{B8} M _{B14} M _{B15} M _{B17} M _{B18}	M _{C4}			
Arboredo novo ou mato	0	3.761	Vvert	0,01	11.226	0,02						
Herbeira	0	574	Vvert	0,01	11.226	0,02						
Especies vexetais ameazadas:												
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	11.708	Vvert	0,01	11.226	0,02						
Arboredo novo ou mato	0	7.025	Vvert	0,01	11.226	0,02						
Herbeira	0	5.051	Vvert	0,01	11.226	0,02						

Vvert, volume vertido ás especies vexetais en metros cúbicos (m³).

Grupo 12. Especies vexetais non ameazadas e ameazadas-físicos (extracción/ desaparición)

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Especies vexetais non ameazadas:									
Arboredo ou mato	0	1.864	SupExt	1	11.226	0,02	M _{A1} M _{A2} M _{A3} M _{A4}		M _{C4}
Herbeira	0	289	SupExt	1	11.226	0,02			
Especies vexetais ameazadas:									
Arboredo, mato ou herbeira	0	4.689	SupExt	1	11.226	0,02			

SupExt, superficie de especies vexetais que foi afectada en hectáreas (ha).

Grupo 13. Especies vexetais non ameazadas e ameazadas-físicos (temperatura)

Recurso	Coeficientes						Modificadores					
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C			
Especies vexetais non ameazadas:												
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	5.256	Vvert	0,005	11.226	0,02	M _{A1} M _{A2} M _{A3} M _{A4}	M _{B4}	M _{C4}			
Arboredo novo ou mato	0	3.761	Vvert	0,005	11.226	0,02						
Herbeira	0	574	Vvert	0,005	11.226	0,02						
Especies vexetais ameazadas:												
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	11.708	Vvert	0,005	11.226	0,02						
Arboredo novo ou mato	0	7.025	Vvert	0,005	11.226	0,02						
Herbeira	0	5.051	Vvert	0,005	11.226	0,02						

Vvert, volume de auga quente vertido ás especies vexetais en metros cúbicos (m³).

Grupo 14. Especies vexetais non ameazadas e ameazadas-incendio

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Especies vexetais non ameazadas:									
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	5.256	1	6,2	11.226	0,02	M _{A1} M _{A2} M _{A3} M _{A4}	M _{B3} M _{B7} M _{B10} M _{B13} M _{B16}	M _{C4}
Arboredo novo ou mato	0	1.865	1	6,2	11.226	0,02			
Herbeira	0	289	1	6,2	11.226	0,02			
Especies vexetais ameazadas:									
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	11.708	1	6,2	11.226	0,02	M _{A1} M _{A2} M _{A3} M _{A4}	M _{B3} M _{B7} M _{B10} M _{B13} M _{B16}	M _{C4}
Arboredo novo ou mato	0	4.689	1	6,2	11.226	0,02			
Herbeira	0	4.689	1	6,2	11.226	0,02			

Grupo 15. Especies vexetais non ameazadas e ameazadas-biolóxico

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Especies vexetais non ameazadas:									
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	5.504	1	10	11.226	0,02	M _{A1} M _{A2} M _{A3} M _{A4}	M _{B6}	M _{C4}
Arboredo novo ou mato	0	4.009	1	10	11.226	0,02			
Herbeira	0	574	1	10	11.226	0,02			
Especies vexetais ameazadas:									
Arboredo maduro (diámetro superior a 20 cm)	0	11.708	1	10	11.226	0,02	M _{A1} M _{A2} M _{A3} M _{A4}	M _{B6}	M _{C4}
Arboredo novo ou mato	0	7.025	1	10	11.226	0,02			
Herbeira	0	5.051	1	10	11.226	0,02			

Grupo 16. Especies animais-químicos

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Mamíferos ameazados	0	47.463	R	0,5	6.027	0,03	M _{A2}	M _{B1} M _{B2} M _{B15}	M _{C5}
Aves ameazadas	0	11.866	R	0,5	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles ameazados	0	2.848	R	1	6.027	0,03			
Peixes ameazados	0	190	R	5	6.027	0,03			
Mamíferos non ameazados	0	2.373	R	1	6.027	0,03			
Aves non ameazadas	0	2.373	R	1	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles non ameazados	0	14	R	100	6.027	0,03			
Peixes non ameazados	0	5	R	100	6.027	0,03			

Onde R adquire os seguintes valores:

Grupo 16. Especies animais-químicos

Recurso	Criterio	R
Mamíferos ameazados	$0 \leq V_{vert} \leq 25$	$2xV_{vert}$
	$V_{vert} > 25$	50
Aves ameazadas	$0 \leq V_{vert} \leq 75$	$2xV_{vert}$
	$V_{vert} > 75$	150
Anfibios e réptiles ameazados	$0 \leq V_{vert} \leq 100$	$2xV_{vert}$
	$V_{vert} > 100$	200

Recurso	Criterio	R
Peixes ameazados	$0 \leq V_{\text{vert}} \leq 125$	$2xV_{\text{vert}}$
	$V_{\text{vert}} > 125$	250
Especies de fauna non ameazada	$0 \leq V_{\text{vert}} \leq 125$	$2xV_{\text{vert}}$
	$V_{\text{vert}} > 125$	250

V_{vert} , volume de auga quente vertido en metros cúbicos (m^3) que xera efectos adversos sobre as especies animais.

Grupo 17. Especies animais-físico (extracción/desaparición)

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M_A	M_B	M_C
Mamíferos ameazados	0	47.463	Next	1	6.027	0,03	M_{A2}		M_{C5}
Aves ameazadas	0	11.866	Next	1	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles ameazados	0	2.848	Next	1	6.027	0,03			
Peixes ameazados	0	190	Next	1	6.027	0,03			
Mamíferos non ameazados	0	2.373	Next	1	6.027	0,03			
Aves non ameazadas	0	2.373	Next	1	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles non ameazados	0	14	Next	1	6.027	0,03			
Peixes non ameazados	0	5	Next	1	6.027	0,03			

Next, número de individuos extraídos.

Grupo 18. Especies animais-físico (temperatura)

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M_A	M_B	M_C
Mamíferos ameazados	0	47.463	R	0,5	6.027	0,03	M_{A2}	M_{B2}	M_{C5}
Aves ameazadas	0	11.866	R	0,5	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles ameazados	0	2.848	R	1	6.027	0,03			
Peixes ameazados	0	190	R	5	6.027	0,03			
Mamíferos non ameazados	0	2.373	R	1	6.027	0,03			
Aves non ameazadas	0	2.373	R	1	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles non ameazados	0	14	R	100	6.027	0,03			
Peixes non ameazados	0	5	R	100	6.027	0,03			

Onde R adquire os seguintes valores:

Grupo 18. Especies animais-físico (temperatura)

Recurso	Criterio	R
Mamíferos ameazados	$0 \leq V_{\text{vert}} \leq 50$	V_{vert}
	$V_{\text{vert}} > 50$	50
Aves ameazadas	$0 \leq V_{\text{vert}} \leq 150$	V_{vert}
	$V_{\text{vert}} > 150$	150
Anfibios e réptiles ameazados	$0 \leq V_{\text{vert}} \leq 200$	V_{vert}
	$V_{\text{vert}} > 200$	200
Peixes ameazados	$0 \leq V_{\text{vert}} \leq 250$	V_{vert}
	$V_{\text{vert}} > 250$	250
Especies de fauna non ameazada	$0 \leq V_{\text{vert}} \leq 250$	V_{vert}
	$V_{\text{vert}} > 250$	250

V_{vert} , volume de auga quente vertido en metros cúbicos (m^3) que xera efectos adversos sobre as especies animais.

Grupo 19. Especies animais-incendio

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Mamíferos ameazados	0	47.463	1	0,5	6.027	0,03	M _{A2}	M _{B2} M _{B3} M _{B7} M _{B10} M _{B13} M _{B16}	M _{C5}
Aves ameazadas	0	11.866	1	1	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles ameazados	0	2.848	1	1	6.027	0,03			
Mamíferos non ameazados	0	2.373	1	5	6.027	0,03			
Aves non ameazadas	0	2.373	1	5	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles non ameazados	0	14	1	100	6.027	0,03			
Peixes	Non se considera afección aos peixes.								

Grupo 20. Especies animais-biolóxico

Recurso	Coeficientes						Modificadores		
	Ecf	Ecu	α	Ec	Ecr	Ecc	M _A	M _B	M _C
Mamíferos ameazados	0	47.463	1	10	6.027	0,03	M _{A2}	M _{B2} M _{B6}	M _{C5}
Aves ameazadas	0	11.866	1	10	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles ameazados	0	2.848	1	10	6.027	0,03			
Peixes ameazados	0	190	1	10	6.027	0,03			
Mamíferos non ameazados	0	2.373	1	20	6.027	0,03			
Aves non ameazadas	0	2.373	1	20	6.027	0,03			
Anfibios e réptiles non ameazados	0	14	1	20	6.027	0,03			
Peixes non ameazados	0	5	1	20	6.027	0,03			

II. Valores dos multiplicadores

Os multiplicadores A, B e C da ecuación do IDM están dirixidos a maiorar ou minorar o valor do coeficiente que multiplican. Estes tres multiplicadores teñen un peso diferente segundo a combinación axente-recurso e modifican distintos compoñentes dentro da ecuación:

A afecta o estimador do custo unitario do proxecto de reparación (Ecu),

B afecta o estimador da cantidade de receptor afectado (Ec), e

C afecta o estimador do custo de revisión e control do proxecto de reparación correspondente para esa combinación (Ecr).

Unha vez que o que usuario identificou nas táboas que se inclúen no punto anterior os modificadores que debe ter en conta en cada combinación axente-recurso, deberá acudir nesta parte á táboa correspondente e escoller o valor do modificador acorde co seu contexto particular.

O valor que finalmente adquiren os multiplicadores A, B e C resultará do produto dos valores asignados aos seus respectivos modificadores. En caso de que o multiplicador non teña asociado ningún modificador, asignaráselle un valor de 1.

Modificadores do estimador dos custos unitarios (M_{Aj})

Modificador «Densidade da vexetación». Densidade da vexetación

Categorías	M _{A1}
Moi densa (densidade de pés superior a 700 pés/ha, mato ou herbeira moi denso)	1,20

Categorías	M_{A1}
Media (densidade de pés entre 50-700 pés/ha, mato ou herbeira de densidade media)	1,00
Pouco densa (densidade de pés inferior a 50 pés/ha, mato ou herbeira pouco densa)	0,50

Modificador «ENP». Afección a un espazo natural protexido (ENP)

Categorías	M_{A2}
Posible afección a un ENP	1,25
Sen afección a ENP	1,00

Modificador «Pedregosidade». Pedregosidade do terreo

Categorías	M_{A3}
Solo pedregoso	1,10
Solo non pedregoso	1,00

Modificador «Pendente». Pendente media do terreo

Categorías	M_{A4}
Alta (>50%)	1,50
Media (30-50%)	1,25
Baixa (<30%)	1,00

Modificadores do estimador da cantidade de receptor afectado (M_{Bj})

Modificador «Biodegradabilidade». Degradabilidade da substancia

Categorías	M_{B1}
Baixa	1,00
Media	0,90
Alta	0,80

Modificador «Densidade de poboación». Densidade da poboación

Categorías	M_{B2}
Moi densa	2,00
Media	1,50
Pouco densa	1,00

Modificador «Densidade da vexetación». Densidade da vexetación

Categorías	M_{B3}
Moi densa (densidade de pés superior a 700 pés/ha, mato ou herbeira moi densa)	2,50
Media (densidade de pés entre 50-700 pés/ha, mato ou herbeira de densidade media)	1,00
Pouco densa (densidade de pés inferior a 50 pés/ha, mato ou herbeira pouco densa)	0,50

Modificador «Diferenza de temperatura». Diferenza de temperatura vertedura-receptor

Categorías	M _{B4}
Alta (> 50 °C)	2,00
Media (20-50 °C)	1,50
Baixa (< 20 °C)	1,00

Modificador «Lago ou encoro». Dano a un lago ou encoro

Categorías	M _{B5}
Grande (> 100 Hm ³)	3,00
Mediano (5-100 Hm ³)	2,00
Pequeno (< 5 Hm ³)	1,50
Non existe afección a lago ou encoro	1,00

Modificador «Perigosidade». Perigosidade do axente biolóxico

Categorías	M _{B6}
Alta	3,00
Media	2,00
Baixa	1,00

Modificador «Pendente». Pendente media do terreo

Categorías	M _{B7}
Alta (>10%)	2,50
Media (5-10%)	1,00
Baixa (<5%)	0,50

Modificador «Permeabilidade 1». Permeabilidade do solo

Categorías	M _{B8}
Alta (gravas, area solta, calcarias fracturadas)	2,00
Media (areas limosas ou arxilosas, limos)	1,50
Baixa (arxilas, margas, rocha non fracturada)	1,00

Modificador «Permeabilidade 2». Permeabilidade do solo

Categorías	M _{B9}
Alta (gravas, area solta, calcarias fracturadas)	3,00
Media (areas limosas ou arxilosas, limos)	2,00
Baixa (arxilas, margas, rocha non fracturada)	1,00

Modificador «Precipitación». Precipitación media anual

Categorías	M _{B10}
Zona seca (< 400 mm)	2,50
Zona media (400-700 mm)	1,00
Zona húmida (> 700 mm)	0,50

Modificador «Río». Dano a un río

Categorías	M _{B11}
Río moi caudaloso (> 100 m ³ /s)	2,00
Río medianamente caudaloso (5-100 m ³ /s)	1,50
Río pouco caudaloso (< 5 m ³ /s)	1,25
Non existe afección a un río	1,00

Modificador «Solubilidade». Solubilidade da substancia

Categorías	M _{B12}
Insoluble (solubilidade en auga a 20 °C < 0,1 mg/l) . . .	1,00
Pouco soluble (solubilidade en auga a 20 °C entre 0,1 e 10 mg/l)	0,90
Moi soluble (solubilidade en auga a 20 °C > 10 mg/l) . .	0,80

Modificador «Temperatura». Temperatura media anual

Categorías	M _{B13}
Alta (> 17,5 °C)	2,50
Media (10-17,5 °C)	1,00
Baixa (< 10 °C)	0,50

Modificador «Tipo de fuga». Forma en que se produce a vertedura

Categorías	M _{B14}
Fuga crecente	1,50
Fuga continua	1,25
Fuga instantánea	1,00

Modificador «Toxicidade». Toxicidade da substancia

Categorías	M _{B15}
Alta	2,00
Media	1,50
Baixa	1,00

Modificador «Vento». Velocidade media do vento

Categorías	M _{B16}
Forte (> 5 m/s)	2,50
Medio (1-5 m/s)	1,00
Suave (< 1 m/s)	0,50

Modificador «Viscosidade». Viscosidade da substancia

Categorías	M _{B17}
Substancia pouco viscosa	1,25
Substancia medianamente viscosa	1,10
Substancia moi viscosa	1,00

Modificador «Volatilidade». Volatilidade da substancia

Categorías	M_{B18}
Baixa ($P_E > 325$ °C)	1,00
Media (P_E 100-325 °C)	0,90
Alta ($P_E < 100$ °C)	0,80

P_E , punto de ebulición (°C).

Modificadores do estimador do custo de revisión e control (M_{Cj})

Modificador «Duración 1». Duración estimada dos danos

Categorías	M_{C1}
Alta (> 1 ano)	1,25
Media (6 meses-1 ano)	1,10
Baixa (< 6 meses)	1,00

Modificador «Duración 2». Duración estimada dos danos

Categorías	M_{C2}
Alta (> 10 anos)	1,25
Media (3-10 anos)	1,10
Baixa (< 3 anos)	1,00

Modificador «Duración 3». Duración estimada dos danos

Categorías	M_{C3}
Alta (> 2 anos)	1,25
Media (6 meses-2 anos)	1,10
Baixa (< 6 meses)	1,00

Modificador «Duración 4». Duración estimada dos danos

Categorías	M_{C4}
Alta (arboredo maduro, máis de 30 anos)	1,25
Media-alta (arboredo novo, menos de 30 anos)	1,10
Media-baixa (mato)	1,05
Baixa (herbeira)	1,00

Modificador «Duración 5». Duración estimada dos danos

Categorías	M_{C5}
Alta (mamíferos)	1,25
Baixa (resto de especies)	1,00

III. *Repartición do volume de vertedura en afección combinada aos recursos solo e auga subterránea*

En caso de que un mesmo dano afecte o solo e a auga subterránea, o operador deberá calcular como se reparte o volume vertido entre ambos os recursos no escenario accidental obxecto de estudo.

As ecuacións para o cálculo da fracción do volume vertido que afecta cada un destes recursos serán as seguintes:

1. Fracción do volume vertido que afecta o solo:

$$V_{\text{vertS}} = V_{\text{vertT}} \cdot X$$

2. Fracción do volume vertido que afecta a auga subterránea:

$$V_{\text{vertA.S}} = V_{\text{vertT}} \cdot Y$$

Onde:

V_{vertT} = volume total vertido ao solo correspondente ao escenario accidental (m^3).

V_{vertS} = fracción do volume total (V_{vertT}) que permanece no solo (m^3).

$V_{\text{vertA.S}}$ = fracción do volume total (V_{vertT}) que afecta a auga subterránea (m^3).

X = coeficiente de afección ao solo en función da profundidade do nivel freático (ver táboa de nivel freático que se xunta a seguir).

Y = coeficiente de afección ás augas subterráneas en función da profundidade do nivel freático (ver táboa de nivel freático que se xunta a seguir).

Nivel freático. Repartición de volume vertido en función do nivel freático

Categorías	X	Y
Superficial (<10 m)	0,33	0,67
Medio (10-50 m)	0,50	0,50
Profundo (>50 m)	0,67	0,33
Non existe unha afección potencial á auga subterránea	1,00	0,00»

Dezasete. Engádesse un anexo IV coa seguinte redacción:

«ANEXO IV

Contido mínimo da declaración responsable prevista no artigo 33

1. Contido mínimo da declaración responsable prevista no número 4 do artigo 33.

A formalización e remisión, por parte dos operadores, deste modelo normalizado de declaración responsable ao órgano competente en materia de responsabilidade ambiental acredita o cumprimento da obriga de constituír a garantía financeira regulada na Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, así como no Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro. A referida remisión poderá ser realizada a través dos lugares establecidos no artigo 38.4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, así como polos medios electrónicos que establece a Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos.

1. NOME DO DECLARANTE

NIF		APELIDO 1		APELIDO 2	
NOME			CORREO ELECTRÓNICO		
FAX		TELÉFONO FIXO		TELÉFONO MÓBIL	

Actuando en calidade de: Titular Representante

2. DATOS DO OPERADOR

CIF			NOME OU RAZÓN SOCIAL			
ENDEREZO	TIPO VÍA		NOME VÍA		Nº	
PISO	PORTA		POL. INDUSTRIAL		CP	
LOCALIDADE			PROVINCIA			
PAÍS			CORREO ELECTRÓNICO			
FAX		TELÉFONO FIXO		TELÉFONO MÓBIL		

3. DOMICILIO PARA EFECTOS DE COMUNICACIONES (SE É DISTINTO DO ANTERIOR)

ENDEREZO	TIPO VÍA		NOME VÍA		Nº	
PISO		PORTA		POL. INDUSTRIAL		CP
LOCALIDADE				PROVINCIA		
PAÍS			CORREO ELECTRÓNICO			
FAX			TELÉFONO FIXO		TELÉFONO MÓBIL	

4. DECLARACIÓN RESPONSABLE

De acordo co artigo 71 bis da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común,

DECLARA:

1. Que constituíu a garantía financeira regulada no artigo 33 do Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro, que lle permite facer fronte á responsabilidade ambiental inherente á súa actividade.

2. Que as características da garantía financeira son as seguintes:

Datos da instalación

DENOMINACIÓN CENTRO					CNAE	
ENDEREZO	TIPO VÍA		NOME VÍA		Nº	
PISO		PORTA		POL. INDUSTRIAL		CP
LOCALIDADE				PROVINCIA		
PAÍS			CORREO ELECTRÓNICO			
FAX			TELÉFONO FIXO		TELÉFONO MÓBIL	
COORDENADAS UTM	X				Y	

Características da garantía financeira

Indicarase a modalidade de garantía elixida en relación coas tres posibilidades previstas na Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.

- Seguro
 Aval
 Reserva técnica

Nome da compañía aseguradora ou entidade financeira	
Identificación do instrumento de constitución	
Data de constitución	
Período de vixencia da póliza ⁽¹⁾	
Contía da garantía financeira (€)	
Comunidade autónoma en que se presenta	

(1) cubrir en caso de constitución da garantía mediante subscrición dun seguro.

En caso de que a garantía financeira se estableza para varias actividades ou instalacións, deberanse incluír os datos de cada actividade ou instalación:

Actividade ou instalación 2

DENOMINACIÓN CENTRO						CNAE			
ENDEREZO		TIPO VÍA			NOME VÍA				Nº
PISO		PORTA		POL. INDUSTRIAL				CP	
LOCALIDADE						PROVINCIA			
PAÍS				CORREO ELECTRÓNICO					
FAX				TELÉFONO FIXO				TELÉFONO MÓBIL	
COORDENADAS UTM		X				Y			

Características da garantía financeira

Indicarase a modalidade de garantía elixida en relación coas tres posibilidades previstas na Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.

- Seguro
 Aval
 Reserva técnica

Nome da compañía aseguradora ou entidade financeira	
Identificación do instrumento de constitución	
Data de constitución	
Período de vixencia da póliza ⁽¹⁾	
Contía da garantía financeira (€)	
Comunidade autónoma en que se presenta	

(1) cubrir en caso de constitución da garantía mediante un seguro

Actividade ou instalación 3

DENOMINACIÓN CENTRO						CNAE		
ENDEREZO		TIPO VÍA			NOME VÍA			Nº
PISO		PORTA			POL. INDUSTRIAL			CP
LOCALIDADE					PROVINCIA			
PAÍS				CORREO ELECTRÓNICO				
FAX				TELÉFONO FIXO			TELÉFONO MÓBIL	
COORDENADAS UTM		X			Y			

Características da garantía financeira

Indicarase a modalidade de garantía elixida en relación coas tres posibilidades previstas na Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.

- Seguro
 Aval
 Reserva técnica

Nome da compañía aseguradora ou entidade financeira	
Identificación do instrumento de constitución	
Data de constitución	
Período de vixencia da póliza ⁽¹⁾	
Contía da garantía financeira (€)	
Comunidade autónoma en que se presenta	

(1) cubrir en caso de constitución da garantía mediante un seguro

5. DECLARACIÓNS RESPONSABLES QUE ASUME O INTERESADO

Coa sinatura da declaración responsable o operador asume, baixo a súa responsabilidade:

- Que constituíu a garantía financeira obrigatoria nos termos que establece a Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, e no Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro.

- Que, para a determinación da contía da garantía financeira, realizou a análise de riscos ambientais da actividade prevista no artigo 24.3 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e que se desenvolve nos artigos 34 e seguintes deste regulamento, ou utilizou unha táboa de baremos sobre a cal emitiu informe favorable a Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais.
- Que se compromete a manter a garantía financeira durante toda a vixencia da actividade.
- Que comunicará as actualizacións da contía mínima da garantía financeira, nos termos que establece o Regulamento de desenvolvemento parcial da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, aprobado polo Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro.
- Que cumpre cos requisitos establecidos nos puntos anteriores e que dispón dos documentos que así o acreditan, na data en que se efectúa a presente declaración.
- Que se compromete a facilitar, se é o caso, calquera dato ou información requirida polo órgano competente co obxecto de verificar o cumprimento desta declaración responsable.

6. DOCUMENTACIÓN ANEXADA:

- Documentos acreditativos da representación legal.
- Autorización expresa asinada polo interesado ou polo seu representante legal no caso de que a declaración sexa realizada por un terceiro.

En o de de

O/A DECLARANTE
Asdo. Don/Dona.»

2. Contido mínimo da declaración responsable prevista no número 5 do artigo 33.

A formalización e remisión, por parte dos operadores, deste modelo normalizado de declaración responsable ao órgano competente en materia de responsabilidade ambiental acredita o cumprimento da obriga de determinar a contía da garantía financeira regulada no artigo 33 deste regulamento, ben mediante a realización da análise de riscos ambientais prevista no artigo 24.3 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e que se desenvolve nos artigos 34 e seguintes deste regulamento, ben mediante a utilización dunha táboa de baremos, sobre a cal emitiu informe favorable a Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais.

Así mesmo, acredita o cumprimento das exencións previstas nas alíneas a) e b) do artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental. A referida remisión poderá ser realizada a través dos lugares establecidos no artigo 38.4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, así como polos medios electrónicos que establece a Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos.

1. NOME DO DECLARANTE

NIF		APELIDO 1		APELIDO 2	
NOME		CORREO ELECTRÓNICO			
FAX		TELÉFONO FIXO		TELÉFONO MÓBIL	

Actuando en calidade de: Titular Representante

2. DATOS DO OPERADOR

CIF		NOME OU RAZÓN SOCIAL			
ENDEREZO	TIPO VÍA		NOME VÍA		Nº
PISO	PORTA		POL. INDUSTRIAL		CP
LOCALIDADE			PROVINCIA		
PAÍS		CORREO ELECTRÓNICO			
FAX		TELÉFONO FIXO		TELÉFONO MÓBIL	

3. DOMICILIO PARA EFECTOS DE COMUNICACIÓNS (SE É DISTINTO DO ANTERIOR)

ENDEREZO	TIPO VÍA		NOME VÍA		Nº
PISO	PORTA		POL. INDUSTRIAL		CP
LOCALIDADE			PROVINCIA		
PAÍS		CORREO ELECTRÓNICO			
FAX		TELÉFONO FIXO		TELÉFONO MÓBIL	

4. DECLARACIÓN RESPONSABLE

De acordo co artigo 71 bis da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común,

DECLARA:

1. Que cumpriu coa obriga de determinar a contía da garantía financeira prevista no artigo 33 deste regulamento.

2. Que cumpre as exencións previstas nas alíneas a) e b) do artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental, e polo tanto queda exento de constituír garantía financeira obrigatoria pola seguinte causa:

- A actividade é susceptible de ocasionar danos cuxa reparación se avaliou nunha cantidade inferior a 300.000 euros.
- A actividade é susceptible de ocasionar danos cuxa reparación se avaliou nunha cantidade superior a 300.000 euros e inferior a 2.000.000 de euros e a actividade está adherida con carácter permanente e continuado ao:
- Sistema comunitario de xestión e auditoría ambiental (EMAS)
- Sistema de xestión ambiental UNE-EN ISO 14001 vixente

Datos da instalación

DENOMINACIÓN CENTRO						CNAE			
ENDEREZO		TIPO VÍA		NOME VÍA			Nº		
PISO		PORTA		POL. INDUSTRIAL			CP		
LOCALIDADE						PROVINCIA			
PAÍS		CORREO ELECTRÓNICO							
FAX		TELÉFONO FIXO				TELÉFONO MÓBIL			
COORDENADAS UTM		X				Y			

5. DECLARACIÓNS RESPONSABLES QUE ASUME O INTERESADO

Coa sinatura da declaración responsable o operador asume, baixo a súa responsabilidade:

- Que, para a determinación da contía da garantía financeira, realizou unha análise de riscos ambientais da actividade, prevista no artigo 24.3 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, e que se desenvolve nos artigos 34 e seguintes deste regulamento, ou utilizou unha táboa de baremos, sobre a cal emitiu informe favorable a Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais.

- Que queda exento de constituír a garantía financeira obrigatoria nos termos que establecen as alíneas a) e b) do artigo 28 da Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade ambiental.

- Que dispón dos documentos que así o acreditan, na data en que se efectúa a presente declaración responsable.

- Que se compromete a facilitar, se é o caso, calquera dato ou información requirida polo órgano competente co obxecto de verificar o cumprimento desta declaración.

6. DOCUMENTACIÓN ANEXADA:

- Documentos acreditativos da representación legal.
- Autorización expresa asinada polo interesado ou polo seu representante legal no caso de que a declaración sexa realizada por un terceiro.

En, ode.....de.....

O/A DECLARANTE
Asdo. Don/Dona.»

Disposición transitoria única. *Determinación da contía da garantía financeira obrigatoria por parte de operadores cuxo sector presentase para informe análises de riscos ambientais sectoriais ou táboas de baremos.*

Aqueles operadores cuxo sector ou asociación sectorial presentase á Comisión técnica de prevención e reparación de danos ambientais, para o seu informe, un instrumento de análise de riscos ambientais sectoriais ou unha táboa de baremos, dentro dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto, poderán realizar as súas análises de riscos ambientais individuais baseándose na metodoloxía definida na redacción orixinal do artigo 33 deste regulamento, aprobada mediante o Real decreto 2090/2008, do 22 de decembro, cando este instrumento reciba o informe favorable da citada comisión técnica.

Así mesmo, aqueles operadores que realizasen a súa análise de riscos ambientais baseándose na metodoloxía definida na redacción orixinal do artigo 33 deste regulamento poderán utilizalo para constituír a garantía financeira obrigatoria cando esta entre en vigor, cando dentro dos seis meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto estes operadores constituían unha garantía financeira voluntaria baseada nela e presenten ante a autoridade competente unha declaración responsable de ter constituído a dita garantía financeira.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais.*

O presente real decreto ten o carácter de lexislación básica de protección do ambiente, de conformidade co disposto no artigo 149.1.23.^a da Constitución española, salvo os números tres, catro, seis, sete, oito, nove, dez, doce, dezaseis e dezasete do artigo un e a disposición transitoria única, que constitúen lexislación básica de seguros ditada ao abeiro do artigo 149.1.11.^a da Constitución española.

Non teñen carácter de lexislación básica os números un e cinco do artigo único.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor aos vinte días da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 13 de marzo de 2015.

FELIPE R.

A ministra de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente,
ISABEL GARCÍA TEJERINA